

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

24 mai 2012*

„Recurs — Marcă comunitară — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv —
Semn tridimensional care constă în forma unui iepure din ciocolată cu panglică roșie”

În cauza C-98/11 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 28 februarie 2011,

Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG, cu sediul în Kilchberg (Elveția), reprezentată de R. Lange, Rechtsanwalt,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de G. Schneider, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnul K. Schiemann (raportor), doamna C. Toader și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: doamna V. Trstenjak,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 februarie 2012,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (denumită în continuare „Lindt”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 17 decembrie 2010, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/OAPI (Forma unui iepure de ciocolată cu fundă roșie) (T-336/08, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea sa prin care urmărea anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 iunie 2008 (cauza R 1332/2005-4) privind cererea sa de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn tridimensional care constă în forma unui iepure de ciocolată cu fundă roșie.

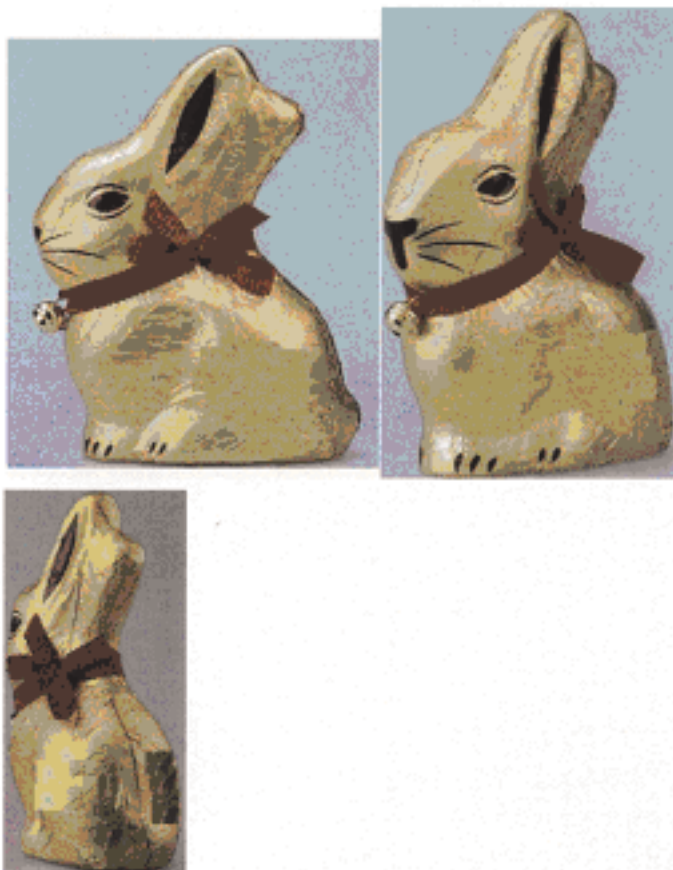
* Limba de procedură: germana.

Cadrul juridic

- 2 În prezentul litigiu se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).
- 3 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv.
- 4 În temeiul articolului 7 alineatul (3) din regulamentul menționat, articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament nu se aplică în cazul în care marca a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.

Istoricul cauzei

- 5 La 18 mai 2004, Lindt a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la OAPI în temeiul Regulamentului nr. 40/94. Marca a cărei înregistrare se solicită este semnul tridimensional reprodus mai jos, reprezentând forma unui iepure de ciocolată cu panglică roșie și care, potrivit descrierii cuprinse în cerere, este de culoare roșie, aurie și maro.

- 6 Produsele a căror înregistrare s-a solicitat fac parte din clasa 30 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Ciocolată, produse din ciocolată”.

- 7 Prin Decizia din 14 octombrie 2005, examinatorul din cadrul OAPI a respins cererea de înregistrare a mărcii comunitare în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, considerând că semnul în cauză este lipsit de caracter distinctiv. În plus, marca a cărei înregistrare se solicită nu ar fi dobândit caracter distinctiv prin utilizare, conform articolului 7 alineatul (3) din acest regulament, întrucât probele se referă numai la Germania.
- 8 La 10 noiembrie 2005, reclamanta a introdus o cale de atac la OAPI împotriva deciziei examinătorului din cadrul OAPI.
- 9 Camera a patra de recurs a OAPI a respins această cale de atac prin Decizia din 11 iunie 2008. Ea a considerat, în esență, că niciunul dintre elementele din care este alcătuită marca a cărei înregistrare se solicită, și anume forma, foița aurie și panglica roșie cu clopoțel, privite separat sau ca întreg, nu îi poate conferi acesteia un caracter distinctiv în raport cu produsele vizate. Astfel, iepurii ar face parte din seria de forme tipice sub care s-ar putea prezenta produsele din ciocolată, în special în perioada Paștelui. Prin urmare, în opinia camerei de recurs respective, marca a cărei înregistrare se solicită este lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 pe întreg teritoriul Uniunii Europene, având în vedere că nu există niciun motiv pentru a se prezuma că consumatorii situați în Germania și în Austria percep forma în cauză în mod diferit față de consumatorii situați în celelalte state membre.
- 10 În plus, în opinia Camerei a patra de recurs a OAPI, documentele depuse de reclamantă, întrucât se referă exclusiv la Germania, nu permit să se concluzioneze că marca a cărei înregistrare se solicită a dobândit, pentru produsele vizate, un caracter distinctiv prin utilizare pe întreg teritoriul Uniunii, conform articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 august 2008, Lindt a formulat o acțiune împotriva Deciziei OAPI din 11 iunie 2008, invocând două motive întemeiate pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și, respectiv, pe încălcarea articolului 7 alineatul (3) din regulamentul menționat.
- 12 În ceea ce privește primul motiv, Tribunalul, constatând că marca a cărei înregistrare se solicită este compusă din trei elemente, și anume forma unui iepure șezând, foița aurie în care este ambalat iepurele de ciocolată și panglica roșie plisată de care este suspendat un clopoțel, a examinat fiecare dintre aceste elemente din punctul de vedere al eventualului lor caracter distinctiv, înainte de a efectua aprecierea globală a mărcii respective.
- 13 În ceea ce privește forma unui iepure șezând sau ghemuit, Tribunalul a confirmat constatările Camerei a patra de recurs a OAPI în această privință și a concluzionat la punctul 34 din hotărârea atacată că se poate considera că forma menționată este o formă tipică a iepurilor din ciocolată și că, prin urmare, este lipsită de caracter distinctiv.
- 14 În ceea ce privește foița de ambalaj aurie, la punctul 38 din hotărârea atacată, Tribunalul a ajuns la concluzia că iepurele din ciocolată comercializat de reclamantă nu este singurul care este ambalat într-o foiță aurie și a amintit la punctul 39 din hotărârea atacată că o eventuală originalitate nu este suficientă pentru a dovedi caracterul distinctiv.
- 15 În ceea ce privește panglica roșie plisată, înnodată pentru a forma o fundă și care susține un clopoțel, Tribunalul a subliniat la punctul 44 din hotărârea atacată că în dosar nu există niciun element care să poată repune în discuție aprecierile Camerei a patra de recurs a OAPI și nici pe cele ale examinătorului din cadrul acestui oficiu, care constatase că exista obiceiul împodobirii animalelor din ciocolată sau a ambalajului acestora cu funde, panglici și clopoței și că, prin urmare, clopoțeii și fundele sunt elemente obișnuite în ceea ce privește animalele din ciocolată.

- 16 Referitor la aprecierea globală a mărcii a cărei înregistrare se solicită, Tribunalul a considerat la punctul 48 din hotărârea atacată că însușirile combinației dintre forma, culorile și panglica plisată cu clopoțel nu sunt suficient de diferite de cele ale formelor de bază utilizate în mod frecvent pentru ambalarea ciocolatei și a produselor din ciocolată și, mai precis, a iepurilor din ciocolată. Prin urmare, ele nu sunt de natură să fie memorate de publicul relevant drept indicații ale unei origini comerciale. Astfel, ambalajul în formă de iepure șezând, de culoare aurie, care prezintă o panglică roșie plisată cu clopoțel nu se diferențiază în mod semnificativ de ambalajele produselor în discuție, care sunt utilizate curent în comerț și care apar astfel în memorie în mod natural drept o formă de ambalaj tipic al acestor produse.
- 17 La punctul 49 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat că nici elementele grafice, în special ochii, urechile, mustățile și lăbuțele, nu pot face semnul în cauză susceptibil de protecție, astfel cum a constatat în mod întemeiat Camera a patra de recurs a OAPI. Astfel, este vorba despre elemente obișnuite pe care le prezintă în mod normal orice formă de iepure din ciocolată și nu au un astfel de nivel artistic încât consumatorul să le poată percepe drept o indicație a originii produselor în cauză.
- 18 Tribunalul a considerat la punctul 51 din hotărârea atacată că reclamanta nu a reușit să repună în discuție exactitatea faptelor notorii sau stabilite de OAPI, nici să dovedească că marca a cărei înregistrare se solicită are un caracter distinctiv intrinsec.
- 19 Prin urmare, Tribunalul a concluzionat la punctul 59 din hotărârea atacată că în mod întemeiat Camera a patra de recurs a OAPI a considerat că marca a cărei înregistrare se solicită este lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. În consecință, Tribunalul a respins primul motiv.
- 20 În ceea ce privește cel de al doilea motiv, Tribunalul a respins la punctul 67 din hotărârea atacată argumentul reclamantei potrivit căruia în afara Germaniei, în general, iepurile de Paște din ciocolată nu este cunoscut și, pentru acest motiv, ar avea un caracter distinctiv intrinsec în celelalte state membre. În opinia Tribunalului, este de notorietate că iepurii din ciocolată, care sunt vânduți în special în perioada Paștelui, sunt cunoscuți în afara Germaniei.
- 21 Prin urmare, Tribunalul a considerat la punctul 68 din hotărârea atacată că trebuie să se prezume că, în lipsa unor indicii concrete în sens contrar, impresia creată în percepția consumatorului de marca a cărei înregistrare se solicită, care constă într-un semn tridimensional, este aceeași în întreaga Uniune și astfel că această marcă este lipsită de caracter distinctiv pe întreg teritoriul Uniunii.
- 22 La punctul 69 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că marca respectivă trebuie să fi dobândit, așadar, în întreaga Uniune un caracter distinctiv prin utilizare pentru a putea fi înregistrată în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94.
- 23 Or, Tribunalul a subliniat la punctul 70 din hotărârea atacată că, presupunând chiar că reclamanta ar demonstra caracterul distinctiv al semnului în cauză dobândit prin utilizare în cele trei state membre pe care le menționează, respectiv în Germania, în Austria și în Regatul Unit, înscrisurile justificative furnizate de aceasta nu sunt susceptibile să facă dovada faptului că semnul a dobândit un caracter distinctiv în toate statele membre la data formulării cererii de înregistrare a mărcii în cauză.
- 24 În aceste împrejurări, Tribunalul a statuat la punctul 71 din hotărârea atacată că nu este necesar să examineze dacă înscrisurile demonstrează efectiv existența caracterului distinctiv al semnului în cauză dobândit prin utilizare în cele trei state membre invocate de reclamantă, întrucât nu ar fi suficient pentru a demonstra dobândirea de acest semn a unui caracter distinctiv prin utilizare în întreaga Uniune.
- 25 În consecință, cel de al doilea motiv a fost de asemenea respins de Tribunal.

Concluziile părților

- 26 Prin recursul formulat, Lindt solicită Curții anularea hotărârii atacate și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.
- 27 OAPI solicită Curții respingerea recursului și obligarea Lindt la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 28 Lindt invocă două motive în susținerea recursului formulat, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și, cel de al doilea, pe încălcarea articolului 7 alineatul (3) din acest regulament.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

- 29 Recurenta reproșează Tribunalului că a statuat că semnul tridimensional în discuție este lipsit de caracter distinctiv și că și-a întemeiat analiza pe aprecierile efectuate de OAPI care nu sunt în realitate decât vagi supoziții.
- 30 Recurenta critică Tribunalul pentru că a statuat la punctul 29 din hotărârea atacată următoarele:
- „În primul rând, în ceea ce privește forma unui iepure șezând sau ghemuit, camera de recurs a considerat că din dosarul administrativ de pe rolul OAPI rezultă că iepurii fac parte din seria de forme tipice sub care se pot prezenta ciocolata și produsele din ciocolată, în special în perioada Paștelui, fapt necontestat de părți. Camera de recurs își extinde constatarea nu numai la Germania și la Austria, ci și la alte state membre ale Uniunii.”
- 31 Această afirmație a OAPI ar fi o simplă supoziție pe care recurenta ar fi contestat-o în mod expres în memoriul său din 6 iunie 2007 depus la OAPI. În opinia recurente, OAPI și Tribunalul ar fi trebuit să efectueze această analiză pentru a-și exercita în mod corect controlul în conformitate cu Regulamentul nr. 40/94.
- 32 Recurenta contestă de asemenea concluzia la care ajunge Tribunalul la punctul 38 din hotărârea atacată, potrivit căreia folosirea unei foițe aurii pentru iepurii de Paște din ciocolată este obișnuită pe piață. Recurenta subliniază că s-a constatat existența a numai trei alte produse ambalate în foiță aurie. Or, două dintre aceste produse s-ar afla pe piață numai pentru că au primit autorizația recurente. Un număr de produse atât de redus nu poate conduce la concluzia că această caracteristică în discuție ar fi obișnuită pe piață. Prin urmare, aprecierea juridică ar fi eronată în această privință.
- 33 Recurenta amintește că, potrivit jurisprudenței Curții, o marcă ce se deosebește în mod semnificativ de uzanțele sectorului are caracterul distinctiv necesar (Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, Rec., p. I-5089). În opinia acesteia, în mod greșit Tribunalul a plecat de la principiul că marca a cărei înregistrare se solicită corespunde normei sau uzanțelor sectorului. Tribunalul ar fi ajuns la această concluzie plecând de la supoziția eronată că faptul că iepurii respectivi se află pe piață în urma acordurilor încheiate cu recurenta este lipsit de importanță. Aprecierea juridică efectuată de Tribunal potrivit căreia este vorba despre o formă obișnuită ar fi întemeiată pe existența a alte trei produse care se caracterizează prin elemente similare. Această apreciere nu ar fi corectă din punct de vedere juridic.
- 34 Pe de altă parte, recurenta arată că faptul că marca a cărei înregistrare se solicită are un caracter distinctiv este confirmat de împrejurarea că a fost înregistrată în 15 state membre.

- 35 OAPI contestă argumentarea recurenteii și amintește cu titlu introductiv că recursul se limitează la chestiuni de drept. Or, prezentul recurs s-ar întemeia în principal pe o susținere de fapt a recurenteii care a fost deja examinată cu atenție și care a fost dezbătută îndelung în procedurile anterioare. Este vorba despre caracterul uzual al formelor de iepure și al foițelor aurii în domeniul produselor din ciocolată.
- 36 OAPI consideră că, reproșând Tribunalului că a admis deciziile organelor precedente fără să le critice, recurenta urmărește în realitate o nouă apreciere a situației de fapt, iar argumentul aferent trebuie respins ca inadmisibil. Aspectul dacă formele de iepure aflate pe piață sunt similare sau dacă există, din punctul de vedere al consumatorului relevant, o astfel de diferență între forma de iepure în cauză și celelalte forme de iepure încât din aceasta să rezulte că forma de iepure în cauză are un caracter distinctiv ar fi o chestiune de apreciere a percepției consumatorului și, prin urmare, o chestiune de apreciere a situației de fapt.
- 37 Problema percepției de către consumator a ambalării în foiță aurie a produselor din ciocolată în cauză ar fi totodată o chestiune de apreciere a situației de fapt care, cu excepția unei eventuale denaturări, nu ar mai putea fi examinată în cadrul unei proceduri de recurs. Prin urmare, argumentul aferent ar trebui de asemenea respins ca fiind inadmisibil.
- 38 În orice caz, în opinia OAPI, situația de fapt nu a fost denaturată de Tribunal.
- 39 În ceea ce privește în mod special primul motiv, OAPI amintește că numai o marcă care se deosebește în mod semnificativ de norma sau uzanțele sectorului și, din acest motiv, este de natură a îndeplini funcția sa esențială de origine nu este lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 (Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Deutsche SiSi-Werke/OAPI, C-173/04 P, Rec., p. I-551, punctul 31, și Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-24/05 P, Rec., p. I-5677, punctul 26).
- 40 În opinia OAPI, Tribunalul a constatat în mod întemeiat, în temeiul acestei jurisprudențe, lipsa caracterului distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită. Tribunalul nu s-ar fi bazat pe deciziile organelor precedente, ci ar fi examinat cu atenție argumentele recurenteii, precum și diferitele documente care făceau parte din înscrisurile din dosarul Camerei a patra de recurs a OAPI.

Aprecierea Curții

- 41 Trebuie amintit că, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv. Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în sensul acestei dispoziții, caracterul distinctiv al unei mărci trebuie apreciat în raport cu produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea, pe de o parte, și în raport cu percepția publicului relevant asupra acesteia, pe de altă parte (a se vedea în special Hotărârea Henkel/OAPI, citată anterior, punctul 35, Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-25/05 P, Rec., p. I-5719, punctul 25, și Hotărârea din 25 octombrie 2007, Develey/OAPI, C-238/06 P, Rec., p. I-9375, punctul 79).
- 42 Numai o marcă ce se diferențiază în mod semnificativ de normele sau uzanțele sectorului și, prin aceasta, își îndeplinește funcția esențială de indicare a originii nu este lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 (Hotărârea Deutsche SiSi-Werke/OAPI, citată anterior, punctul 31).
- 43 În speță, din cuprinsul punctelor 12-14 din hotărârea atacată rezultă că, în cadrul aprecierii caracterului distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită, Tribunalul a identificat în mod corect și a urmat criteriile stabilite prin jurisprudența relevantă în această privință.
- 44 Astfel, după ce a amintit caracteristicile esențiale ale stabilirii caracterului distinctiv al unei mărci tridimensionale care constă în forma produsului, Tribunalul a efectuat analiza detaliată a fiecăruia dintre cele trei elemente ale mărcii a cărei înregistrare se solicită, și anume forma unui iepure șezând,

foița aurie în care este ambalat iepurele din ciocolată și panglica roșie plisată de care este suspendat un clopoțel, pentru a concluziona la punctele 34, 38 și 44 din hotărârea atacată că fiecare dintre acestea este lipsit de caracter distinctiv.

- 45 Tribunalul a ajuns la aceeași concluzie în ceea ce privește impresia de ansamblu produsă de marca a cărei înregistrare se solicită, confirmând la punctul 47 din hotărârea atacată decizia în acest sens adoptată de Camera a patra de recurs a OAPI.
- 46 La finalul analizei sale, Tribunalul a concluzionat, așadar, la punctul 51 din hotărârea atacată că reclamanta nu a reușit să repună în discuție exactitatea faptelor notorii sau stabilite de OAPI, nici să dovedească că marca a cărei înregistrare se solicită are un caracter distinctiv intrinsec.
- 47 Pentru a ajunge la această concluzie, Tribunalul a efectuat analiza atât a argumentelor recurente, cât și a argumentelor OAPI și, prin urmare, nu i se poate reproșa, contrar celor susținute de recurentă, că doar s-a întemeiat pe supozițiile și pe afirmațiile OAPI. Dimpotrivă, trebuie să se constate că, înainte de a concluziona că marca a cărei înregistrare se solicită este lipsită de caracter distinctiv, Tribunalul a efectuat o evaluare atât a practicilor obișnuite din sectorul respectiv, cât și a percepției consumatorului mediu, bazându-se pe criteriile rezultate dintr-o jurisprudență constantă.
- 48 Pe de altă parte, recurenta reproșează Tribunalului că a statuat că forma iepurelui de Paște din ciocolată și ambalajul auriu sunt fenomene curente pe piață, care corespund uzanțelor sectorului vizat.
- 49 Trebuie să se constate că acest argument urmărește în realitate să obțină din partea Curții înlocuirea aprecierii situației de fapt efectuate de Tribunal cu propria apreciere. Urmărind o nouă evaluare a caracterului distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită, recurenta pune în discuție, fără să invoce o denaturare cu privire la acest aspect, exactitatea constatărilor efectuate de Tribunal care vizează aprecieri de fapt și nu sunt incluse în examinarea efectuată de Curte în cadrul unui recurs.
- 50 Referitor la teza invocată de recurentă potrivit căreia existența unor înregistrări ca marcă în 15 state membre ar confirma caracterul distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită în sensul Regulamentului nr. 40/94, trebuie arătat că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat la punctul 55 din hotărârea atacată, în conformitate cu o jurisprudență consacrată a Curții, că înregistrările existente în statele membre nu constituie un fapt care poate fi luat în considerare în contextul înregistrării unei mărci comunitare, întrucât marca a cărei înregistrare se solicită trebuie apreciată în temeiul reglementării aplicabile a Uniunii și că, în consecință, OAPI nu este ținut nici să își însușească exigențele și aprecierile autorităților naționale competente și nu este obligat nici să înregistreze marca în cauză ca marcă comunitară pe baza unor astfel de considerații (a se vedea în acest sens Hotărârea Develey/OAPI, citată anterior, punctele 72 și 73).
- 51 Rezultă din tot ceea ce precedă că primul motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

- 52 Recurenta reproșează Tribunalului că, la punctul 70 din hotărârea atacată, a statuat că, pentru a se admite înregistrarea în temeiul utilizării care poate avea loc, marca în cauză trebuie să fi dobândit un caracter distinctiv prin utilizare în toate statele membre. În opinia recurente, această teză este eronată din două motive.

- 53 În primul rând, Tribunalul nu ar fi ținut seama de faptul că caracterul distinctiv al unei mărci a cărei înregistrare se solicită nu trebuie dobândit prin utilizare decât în statele membre în care această marcă nu avea caracter distinctiv intrinsec. Or, marca a cărei înregistrare se solicită ar avea un caracter distinctiv intrinsec în 15 state membre. Prin urmare, în aceste state membre nu ar trebui să se pretindă dobândirea de marca în cauză a unui caracter distinctiv prin utilizare. Astfel, Tribunalul ar fi trebuit să ajungă la concluzia că această marcă avea în cea mai mare parte a Uniunii un caracter distinctiv intrinsec sau dobândit prin utilizare. La data cererii de înregistrare a mărcii în cauză, Uniunea era compusă din 25 de state membre, reprezentând în total 465,7 milioane de locuitori. Marca în cauză ar avea un caracter distinctiv intrinsec sau dobândit prin utilizare pentru 351,3 milioane de locuitori în total, ceea ce reprezenta 75,4 % din populația Uniunii în componența sa de la data menționată.
- 54 În al doilea rând, recurenta arată că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 prevede că marca comunitară are un caracter unitar și produce aceleași efecte în întreaga Uniune. Astfel, referitor la aprecierea dacă o marcă poate fi înregistrată și în special în ceea ce privește caracterul distinctiv al acesteia, Uniunea ar trebui considerată o piață comună unitară. Întemeierea pe piețele naționale privite în mod individual ar fi eronată. Problema dobândirii de o marcă a unui caracter distinctiv ar trebui întemeiată pe ansamblul populației fără distincție în funcție de piețele naționale. De asemenea, în cazul în care o marcă ar avea un caracter distinctiv dobândit pentru o parte preponderentă a populației Uniunii privită în ansamblu, acest lucru ar trebui să fie suficient pentru a conferi o protecție acestei mărci pe întreaga piață europeană.
- 55 OAPI critică argumentele recurente, cifrele menționate, a căror proveniență rămâne inexactă, nepermițând nicidecum să se concluzioneze că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 56 În opinia OAPI, la punctul 64 și următoarele din hotărârea atacată, Tribunalul a aplicat în mod corect jurisprudența potrivit căreia, pe de o parte, dobândirea de o marcă a unui caracter distinctiv prin utilizare, în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, impune ca cel puțin o fracțiune semnificativă a publicului relevant să identifice, datorită mărcii în cauză, produsele și serviciile vizate ca provenind de la o întreprindere determinată, iar pe de altă parte, în ceea ce privește sfera de aplicare teritorială a dobândirii caracterului distinctiv, o marcă poate fi înregistrată în temeiul acestei dispoziții numai dacă se face dovada că aceasta a dobândit, prin utilizare, caracter distinctiv în acea parte a Uniunii în care marca nu a avut inițial un astfel de caracter.
- 57 În acest context, Tribunalul ar fi ajuns de asemenea la concluzia că nu era necesar să se examineze dacă documentele depuse de reclamantă dovedesc efectiv că marca a cărei înregistrare se solicită avea caracter distinctiv dobândit prin utilizare în cele trei state membre invocate de aceasta din urmă, dat fiind că, în orice caz, acest lucru nu putea fi suficient pentru a dovedi dobândirea de această marcă a unui caracter distinctiv prin utilizare în întreaga Uniune.
- 58 Prin urmare, OAPI propune respingerea celui de al doilea motiv ca fiind vădit neîntemeiat.

Aprecierea Curții

- 59 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament nu se opune înregistrării unei mărci dacă aceasta a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.
- 60 Curtea a statuat deja că o marcă nu poate fi înregistrată în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 decât dacă se face dovada că aceasta a dobândit, prin utilizare, caracter distinctiv în acea parte a Uniunii în care marca nu a avut inițial un astfel de caracter (a se vedea Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-25/05, citată anterior, punctul 83).

- 61 În temeiul acestei jurisprudențe, Tribunalul a ajuns la concluzia de la punctul 69 din hotărârea atacată, potrivit căreia marca a cărei înregistrare se solicită trebuie să fi dobândit un caracter distinctiv prin utilizare în întreaga Uniune. Această concluzie nu este afectată de nicio eroare de drept întrucât, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 51 și 68 din hotărârea atacată, coroborate, recurenta nu a reușit să facă dovada că marca respectivă avea un caracter distinctiv intrinsec și că această constatare este valabilă pentru întreg teritoriul Uniunii. Pentru acest motiv, nu pot fi primite argumentul recurente și datele statistice furnizate de aceasta în susținerea argumentului respectiv, potrivit căruia marca a cărei înregistrare se solicită ar avea un caracter distinctiv intrinsec în 15 state membre și, prin urmare, în aceste state nu ar trebui să se pretindă dobândirea de aceasta a unui caracter distinctiv prin utilizare.
- 62 În ceea ce privește argumentul recurente potrivit căruia, întrucât marca comunitară are un caracter unitar, aprecierea privind dobândirea de o marcă a unui caracter distinctiv prin utilizare nu ar trebui întemeiată pe piețele naționale primate în mod individual, trebuie arătat că, deși, conform jurisprudenței amintite la punctul 60 din prezenta hotărâre, este adevărat că dobândirea de o marcă a unui caracter distinctiv prin utilizare trebuie demonstrată pentru acea parte a Uniunii în care marca nu a avut inițial un astfel de caracter, ar fi excesiv să se pretindă să se facă dovada dobândirii caracterului distinctiv pentru fiecare stat membru privit în mod individual.
- 63 Cu toate acestea, în prezenta cauză, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept întrucât, în orice caz, reclamanta nu a dovedit în mod suficient din punct de vedere cantitativ dobândirea de marca a cărei înregistrare se solicită a unui caracter distinctiv prin utilizare pe întreg teritoriul Uniunii.
- 64 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.
- 65 În aceste condiții, prezentul recurs trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 66 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat obligarea Lindt la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături